

EPISTOLA WILLELMI REMENSIS ARCHIEPISCOPI AD PETRUM CANTOREM

De ejus electione in decanum Remensis capituli (1).

(Anno 1196.)

(*Actes de la province ecclésiastique de Reims, II, 326.*)

Vuillelmus Dei gratia Remensis archiepiscopus, A per vos laxa matris ubera repleantur, quæ vos ali-
sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalis, apostolicæ sedis legatus : dilecto filio M. P. Parisiensi cantori, lmo decano Remensi, salutem et dilectionem. Deo et Remensi nostræ ecclesiæ in gratiarum debitas assurgimus actiones, eo quod, inspirante Altissimo, eadem ecclesia vos elegerit in decanum, vobis quoque congratulandum duximus, quod onus a Deo vobis oblatum tam humiliter suscepistis, nec ad uberiores ecclesiæ reditus oculus degener, vel avaritiæ spiritus vos retorsit. Eamdem vero electionem ratam habemus, et gratam, utpote qui jam alias quando super eodem decanatu capitulum in nos compromiserat universum, eum vobis prius obtulimus, si velletis : sed vos saniore tunc usi consilio, tendentes ad finem, quem nunc estis Deo gratias B assecuti, creditum vobis a Deo talentum in frequentiorum studiorum, et scholarum loco prius erogare pluribus salubriter volebatis. Verum jam hora est, ut de seminibus quæ messuistis, in alios exultationis manipulos ad propria referatis ; unde nostris esurientibus parvulis frangatur panis alimonie doctrinalis, et pia vicissitudine lacte doctrinæ

quando parvuli suxistis. Dignum erat, et justum, ut nostra primitiva mater Ecclesia, quæ vos aliquandiu indigentia commodaverat aliorum, suis in necessitatibus revocaret filium, suis retineret usibus revocatum. Unde qua possumus obedientiæ districtione vobis injungimus, secura in Domino conscientia consulentes, ne cuiquam credatis vobis aliter suggerenti, quominus in hoc proposito perseveretis stabiles et immoti ; in Domino quippe confidimus, quod et in nobis, et nobiscum in aliis fructum Deo placitum facere debeatis ; utpote quem non soli Remensi ecclesiæ, sed et toti provinciæ, regnoque potius universo provisum esse credimus, etiam iis temporibus reservatum, vestræ namque circumspectionis consilio in propriis, et communibus negotiis specialiter uti decrevimus.... Et ut in eodem stetis proposito firmiores, quandocumque vobis placuerit et ecclesiæ nostræ titulum, et suscipere dignitatis officium per nos, vel per venerabilem fratrem et consanguineum nostrum reverendum Parisiensem episcopum, ad sacerdotium promoveri, gratum nobis erit, etc.

(1) Il est douteux que Pierre le Chantre ait accepté cette dignité, car l'année suivante il se fit moine à l'abbaye de Long-Pont.

ANNO DOMINI MCXCVIII

GARNERIUS LINGONENSIS EPISCOPUS

NOTITIA,

(*Gall. Christ. nov. edit., tom. IV, col. 591.*)

Garnerius et Garnerus de Rochefort, Simonis de Cho Longivadi, primum Albæ-ripæ, tum Claræval-Rupeforti frater, alterius Simonis nepos, ex monastio nonus abbas, Manassi successit : verum quo